

Ingewikkeld Nederland

De column 'Hersenspinzel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

“We hebben Nederland veel te ingewikkeld gemaakt”. Dat was de kop van een interview met Arno Visser in Elsevier Weekblad. Hij was tot 1 januari 2023 president van onze eigen Algemene Rekenkamer. Hij zeide dat niet alleen. Ook de minister van Zeeuwse afkomst, Hugo de Jonge heeft dit nog niet zo heel lang geleden gezegd in verband met het ontwikkelen van allerlei bouwplannen. En wat zag ik enkele maanden geleden als kop in de PZC? “Steun aanvragen bij Noodfonds Energie is veel te ingewikkeld”. In die krant zag ik ook de kop “Zonder smartphone ben je tweederangs”.

Laten we wel zijn. Je hoort aan de bar, de koffietafel, het biljart, de feestavond van de bingoclub en allerlei andere evenementen de verzuchting dat wij ouderen het allemaal niet meer zo kunnen bijbenen wat er op ons afkomt per post, e-mail, mededelingen in de gemeentelijke rubrieken in huis-aan-huisbladen en wat er op dat gebied nog allemaal meer te verzinnen is. Vooral het digitale deel van allerlei administratieve gegevens levert de oudere knar (m/v) en in kennis of mobiliteit jongere gehandicapten veel hoofdbreken op. En de dwang om je dan tot je kinderen, vrienden, vakbond, wijkbureau en/of nog allerlei andere instanties te moeten wenden om ‘naar waarheid’ met de ‘billen bloot’ je ‘hebben en houden’ aan allerlei geïnteresseerde instanties door te geven en daarna de aanslagen van belasting, waterschap, gemeente en wat dies meer zij binnen de vastgestelde termijn te voldoen, waardoor je je weer een slag armer voelt.

U vindt dat wat ik hierboven allemaal gespinseld heb nogal ingewikkeld? Ja, wat moet of zal ik daarop antwoorden? Dat ik het soms ook niet meer zie zitten? Of dat de taal waarin al die aanslagen worden verwoord bijna niet of niet meer te snappen zijn? Dat je je soms moet denken dat dat gewauwel uit het Verenigd Koninkrijk of een ander Engels-sprekend land komt? En dat je daardoor de ‘tools’ mist om het geschrevene te kunnen ontwarren en te kunnen voldoen aan dat wat er in dat abacadabra in gebiedende zin op een wel zeer dringende of dwingende toon van je gevraagd daar vóór een bepaalde datum aan te voldoen. Doet u dit niet dan zult u ‘te eeuwige dage’ aan de landelijke schandpaal genageld worden. En denkt u dan niet dat, als u aan die eisen ten langen leste allemaal hebt voldaan, u door een persoon die daar een levenswerk aan heeft uit het schandpaalregister wordt uitgeschreven c.q. verwijderd. Hij of zij zal daartoe weer van hogerhand of een meerdere een in drievoud schriftelijke opdracht moeten krijgen voordat u zich weer vrij en blij dartelend over ’s lands wegen, paden, dijken en sluiptwegen kunt voortbewegen. Wat ik in deze alinea beschrijf kun je ook wel ‘plat lullen’ noemen. Vergeef me het wel zeer onwelvoeglijke woord. Is dit door mij als uw spinselaar allemaal een beetje ‘zwart-

wit’ getoonzet? Inderdaad, maar zo voelt het vaak wel. Bekijk daarvoor het ‘stikstofdossier eens! Er is nog niet eens ergens definitief vastgesteld wat daarover allemaal in allerlei wetten, verordeningen, bevelschriften en Koninklijke Besluiten opgenomen, waardoor je je weer in allerlei bochten moet wringen om daar weer aan te voldoen en uit de ‘sterke armen der wet te blijven. En dan is er nog niet eens gedelibereerd over fijnstof, CO2, suikertaks en een milieutoeslag op waspoeder en andere soorten was- en afwasmiddelen.

En dat allemaal omdat in ’s lands **vergaderzaal numero 1**, ook wel **Tweede Kamer** genoemd, een wetsvoorstel zo vaak gewijzigd wordt omdat iedere vereniging die in die Kamer eigen zetels of één zeteltje heeft, zo nodig een eigen voorstelletje in de nieuwe wet opgenomen wil zien, om het landelijke stemvee te kunnen tonen dat er met hun belangen en die van hun achterban ook rekening is gehouden. Met een grote kans dat de rechtsprekende macht zich dan later weer over die wet het hoofd moet breken om te bezien of die nieuwe wet, waaraan zo veel kostbare tijd en spreekvaardigheid is besteed, wel voldoet aan de eigen grondwet, allerlei vage Europese verdragen en resoluties van de Verenigde Naties, waardoor we ook buitengaats vrijuit over de paden, wegen, dijken en sluiptwegen kunnen bewegen. Tenminste, als die niet met een hek zijn versperd, omdat één van de internationale leden zich door die wet ‘in de autonome kuif gepikt’ en zich in zijn of haar bestaan bedreigd voelt.

En zo heb ik al menig correctie in dit schrijfsel moeten aanbrengen omdat ik het toch wel erg ingewikkeld allemaal aan het scherm toevertrouwde. Ik hoop dat ik het u niet al te ingewikkeld heb gemaakt. Mocht dat wel het geval zijn dan vraag ik u daarvoor vergiffenis en misschien wel het gelijk van één of andere justitiële functionaris.

Augustinus

Noot: Hopelijk vond u het geschrevene niet al te ingewikkeld.